

٨) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَوْ حَبَسَ عَن عِبَادِهِ مَعْرِفَةً حَمَدِهِ عَلَى مَا
أَبْلَاهُمْ مِنْ مِّنْهُ الْمُتَتَابِعَةَ، وَأَسْبَغَ عَلَيْهِمْ مِنْ نِعَمِهِ الْمُتَظَاهِرَةَ،
لَتَصَرَّفُوا فِي مِّنْهِ فَلَمْ يَحْمَدُوهُ، وَتَوَسَّعُوا فِي رِزْقِهِ فَلَمْ يَشْكُرُوهُ.

٩) وَلَوْ كَانُوا كَذَلِكَ، لَخَرَجُوا مِنْ حُدُودِ الْإِنْسَانِيَّةِ إِلَى حَدِّ
الْبَهِيْمِيَّةِ، فَكَانُوا كَمَا وَصَفَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ: ﴿... إِنْ هُمْ إِلَّا
كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾.

١٠) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَرَّفْنَا مِنْ نَفْسِهِ، وَأَلْهَمَنَا مِنْ شُكْرِهِ، وَ
فَتَحَ لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ بِرُبُوبِيَّتِهِ، وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلَاصِ
لَهُ فِي تَوْحِيدِهِ، وَجَنَّبَنَا مِنَ الْإِلْحَادِ وَالشَّكِّ فِي أَمْرِهِ.

١١) حَمْدًا نَعْمَرُ بِهِ فِي مَنْ حَمَدَهُ مِنْ خَلْقِهِ، وَنَسْبِقُ بِهِ مَنْ سَبَقَ
إِلَى رِضَاهُ وَعَفْوِهِ.

١٢) حَمْدًا يَضِي لَنَا بِهِ ظُلْمَاتِ الْبَرْزَخِ، وَيُسَهِّلُ عَلَيْنَا بِهِ سَبِيلَ
الْمَبْعَثِ، وَيُشَرِّفُ بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ، يَوْمَ ﴿...
تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي
مَوْلَى عَن مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾.

١٣) حَمْدًا يَرْتَفِعُ مِنَّا إِلَى أَعْلَى عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ مَّرْقُومٍ يَشْهَدُهُ
الْمُقَرَّبُونَ.

١٤) حَمْدًا تَقَرُّ بِهِ عِيُونُنَا إِذَا بَرَقَتِ الْأَبْصَارُ، وَتَبْيَضُّ بِهِ وُجُوهُنَا
إِذَا اسْوَدَّتِ الْأَبْشَارُ.

۱۵ ستایشی که به آن از آتش دردناک خدا برهیم و در سایه رحمت کریمانه اش جای گیریم.

۱۶ ستایشی که به آن با فرشتگانِ مقرب تزام و همچشمی کنیم، و در اقامتگاهی که پیوسته باقی ست، و نعمت سرائی که تغیر نپذیرد، به جمع پیامبران مرسل خدا پیوندیم.

۱۷ ستایش برای خدائی ست که برای ما زیبایی های آفرینش را برگزید، و روزی های پاک را به سوی ما روان گردانید.

۱۸ و ما را بر همه آفریدگان برتری نهاد و بر آنان چیرگی داد. اینک هر آفریده ای، به قدرت او، ما را فرمانبردار است و به قهر بی نهایتش، در اطاعت ما ناچار.

۱۹ ستایش برای خدائی ست که در نیاز را، جز به درگاه خویش، از همه سو بر ما بست؛ حال چگونه برستودنش توان داریم؟ کی از عهده شکرش به درآییم؟ نه، کی توانیم؟

۲۰ ستایش برای خدائی ست که در ما ابزار گشودن و رها کردن پدید آورد، و برای ما وسیله بستن و برگرفتن نهاد، و ما را از نیروهای زندگی بهره مندی داد، و اندام هایی برای کار و تلاش در ما پدید آورد، و از خوردنی های پاک روزی مان کرد، و با فضل خود ما را توانگر ساخت، و به نعمت خویش سرمایه مان بخشید.

۲۱ آنگاه فرمانمان داد تا بنگرد که فرمان برداریم یا نه، و ما را نهی فرمود تا بنگرد سپاسگزاریم یا نه. پس، از جاده فرمانش منحرف شدیم و بر مرکب نافرمانی اش برنشستیم، اما در کیفر دادن ما تعجیل نکرد و در انتقام گرفتن از ما شتاب نورزید. بلکه از سر بزرگواری، با رحمت خود با ما مدارا کرد، و بردبارانه با مهربانی مهلتمان داد که بازگردیم.